

Hlas farnosti

ročník
XXXI.
č. 14
7. 4. 2024

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti Banská Bystrica-mesto

Božie milosrdenstvo je nezmerateľné

Teológia pozná viacero Božích vlastností, ako napríklad dokonalosť, svätosť, pravdovravnosť, spravodlivosť, vernosť a iné. Medzi týmito vlastnosťami vyniká Božie milosrdenstvo, ktoré je označované za najkrajšiu Božiu vlastnosť. Hoci táto Božia vlastnosť nie je explicitne vyhlásená za článok viery, je jasne prítomná vo Svätom písme, v Tradícii a je všeobecným presvedčením celého kresťanstva.

Milosrdnú Božiu lásku poznávame len vďaka Zjaveniu. Boh nám o svojom milosrdenstve hovorí už na prvých stránkach Svätého písma. V súčasnosti nám túto pravdu pripomína svojim poslaním sv. Faustína a sv. Ján Pavol II. Spomínaný pápež pri kanonizácii sestry Faustíny 30. apríla 2000 vyhlásil Druhú veľkonočnú nedeľu za Nedeľu Božieho milosrdenstva. Týmto aktom dal jasne najavo, čo bolo jemu srdcu také blízke a zároveň tak evidentne prítomné vo Svätom písme.

Biblia neoslavuje žiadnu Božiu vlastnosť tak často ako práve Božie milosrdenstvo k hriešnikom. Nekonečné Božie milosrdenstvo hlásajú a oslavujú takmer všetky strany Starého zákona. Slová žalmistu, keď opakuje, že jeho milosrdenstvo je večné, sú akoby mottom dejín spásy. Piata kniha Mojžišova Deuteronomium a kapitoly v prorokovi Izaiášovi, sú akoby evanjeliá milosrdenstva v Starom zákone. Božie milosrdenstvo nie je len výrazom Božej lásky a dobrotivosti, ale je zároveň aj prejavom Božej moci a velebnosti.

Táto myšlienka je prítomná aj v modlitbe dňa na 26. nedeľu v Cezročnom období: „Dobrotivý Bože, ty najviac prejavuješ svoju všemohúcnosť, keď sa zmilúvaš a odpúšťaš; neprestajne nám dávaj svoju milosť, aby sme príkladným kresťanským životom na zemi dosiahli prisľúbenú blaženosť v nebi.“ Zdá sa to ako paradox, že Boh milosrdenstvom preukazuje svoju všemohúcnosť. To nie je slabosť, práve naopak – Božia veľkosť a nádhera. Pán Ježiš hovorí sv. Faustíne: „V Starom zákone som posielal k svojmu ľudu prorokov s výstrahami. Dnes posielam teba k celému ľudstvu so svojim milosrdenstvom“ (Denníček 1588).

V Jánovom evanjeliu vidíme Ježiša, ku ktorému priviedli ženu prichytenú pri cudzoložstve a dali mu zákernú otázku: Mojžiš kázal takúto ženu ukameňovať; čo povieš ty? Nech by odpovedal akokoľvek, obrátilo by sa to proti nemu. Ak by povedal – pustite ju, obvinia ho, že sa protiví zákonu. Keby ju odsúdil na kameňovanie, stratí zástupy poslucháčov, ktorých fascinovalo jeho milosrdenstvo. Žalobcov nezaujíma osud ženy. Nešlo im o ženu, ale o diskreditáciu Ježiša. A žena mala slúžiť len ako zámienka, ako prostriedok na dosiahnutie tohto cieľa. V čom sa odlišovali od muža, ktorý s ňou zhrešil? Ktorý ju tiež využil ako prostriedok pre svoju rozkoš, a teraz zmizol? Kde je ten muž? Nebol aj on zodpovedný za spoločný hriech cudzoložstva? Viem si predstaviť, že by sa aj on objavil na scéne neskôr, hodil kameň do ženy a zbavil sa tak nepríjemného svedka svojho hriechu. Je tu jeden zaujímavý psychologický moment. Kameňovanie bolo kolektívnym vykonaním trestu smrti, pri ktorom sa jednotlivec schoval za konanie masy. Môj kameň sa stratí v kope, ktorá dopadne na obžalovaného. Stačí, aby sa našiel jeden, ktorý hodí prvý, a ostatní sa pridajú. Podľa vtedy platného židovského zákona, ako to nachádzame v Knihe Deuteronomium, tým prvým mal byť očitý svedok hriechu, zločinu, za ktorý bol obvinený súdený. Ten mal na seba zobrať zodpovednosť a hodiť prvý kameň.

Dnes s odstupom 2000 rokov sa správame podobne. Ak sa nájde jeden, ktorý hodí prvý, okamžite sa pridajú ďalší. Teraz sa však nesiahajú po kameňoch, ale po pere alebo klávesnici písacieho stroja či počítača a vrhajú sa slová, obvinenia, polopravdy, výmysly, súdy, odsúdenia. Tiež ide málokedy o pravdu či spravodlivosť. Jeden hádže preto, že si tým ventiluje svoju nenávisť, hnev. Druhý preto, že mu za to platia, tretí len tak zo samopaše. Výsledok je takmer rovnaký. Na konci je uprostred človek, ktorý síce fyzicky žije, ale znemožnený, zdiskreditovaný, spoločensky

mŕtvy. A hlavne – už si nikto nepamätá, kto hodil prvý. Ved' ten kameň sa už dávno stratil v hromade, pod ktorou leží obeť.

Vráťme sa k spomínanej stati v Jánovom evanjeliu. Ježiš neodpovedal na otázku. Nedal sa vyprovokovať. Jeho slová siahajú ďalej do srdc všetkých zúčastnených i všetkých poslucháčov, ktorí počuli tieto slová, a teda i do našich srdc. „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň“ (Jn 8, 7). Po tejto výzve všetci postupne zdupkali. A zdupkať by sme museli všetci. A Pán, ktorý jediný mal právo ženu odsúdiť, ju neodsúdil, ale oslobodil. Odsúdil hriech. Už nehreš! Nepovedal jej: Chod', nič sa nestalo. Ale: Chod' a už nehreš! To znamená, zhrešila si. Bol to hriech. Ale chod'. Chod' v pokoji.

A bez súdu a odsúdenia nechal ísť aj žalobcov, hoci z istého pohľadu ich hriech bol väčší ako hriech ženy. Ona sa síce dopustila vážneho previnenia, vážneho hriechu z ľudskej slabosti. Oni však hrešili zo zloby. Zákerne a premyslene chceli Ježiša dostať, aby ho obžalovali, a neváhali využiť túto ženu ako prostriedok na dosiahnutie svojho cieľa. Čiže svojím spôsobom ich hriech je väčší, pretože je zo zloby a premyslený. Pán Ježiš však neodsúdil ani ich. Ale nepriamo im položil otázku na zamyslenie: A vy ste azda bez hriechu? Boh nás počas nášho pozemského života nikdy neodsudzuje. Nikoho.

Svätý Hieronym hovorí: „Milosrdenstvo mierni spravodlivosť, spravodlivosť mierni milosrdenstvo.“ Autor týchto slov chce vyjadriť myšlienku, že Božie milosrdenstvo a spravodlivosť sú spojené v obdivuhodnej harmónii. Medzi nekonečným Božím milosrdenstvom a najvyššou Božou spravodlivosťou nemôže byť rozpor, lebo obidve dokonalosti majú základ v Božej svätosti. „Milosrdenstvo a vernosť sa stretnú navzájom, spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú“ (Ž 85, 11). A svätý Tomáš Akvinský navyše pripomína, že v každom Božom diele je základným kameňom milosrdenstvo, lebo stvorenia nemajú žiadny nárok na bytie, ale dostávajú ho z čirej Božej dobroty. Božie milosrdenstvo je vlastne Božia dobrota voči telesnej a duševnej ľudskej biede, z ktorej Boh rád a ochotne pomáha. V milosrdenstve ukazuje Boh svoju veľkosť, ochotu odpustiť aj najťažšie hriechy, ukazuje svoju trpezlivosť, keď hriešnikov netrestá hneď, ale ich volá k pokániu.

(Zdroj: katolickenoviny.sk; skrátené a upravené)

OZNAMY NA 2. VELKONOČNÚ NEDEĽU – NEDEĽU BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

8. 4.	Pondelok	Zvestovanie Pána, <i>slávnosť</i>
11. 4.	Štvrtok	Sv. Stanislav, biskup a mučeník, <i>spomienka</i>
14. 4.	Nedeľa	3. VELKONOČNÁ NEDEĽA

Ostatné dni slávime veľkonočné férie.

- Dnešná Druhá veľkonočná nedeľa je **Nedeľou Božieho milosrdenstva**. Každý, kto si dnes nábožne uctí verejne vystavený obraz Božieho milosrdenstva v kostole alebo v kaplnke, pomodlí sa *Otče náš*, *Verím v Boha* a pridá k tomu vzývanie Božieho milosrdenstva (napr. „Ježišu, dôverujem ti!“), môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky. Pozývame vás osobne si uctiť obraz Božieho milosrdenstva v kaplnke pri bočnom vchode. Spoločná modlitba korunky Božieho milosrdenstva bude o 15.00 vo farskom kostole.
- V piatok bude **sviatostná katechéza k prvému svätému prijímaniu**. Začne sa o 15.00 hod. vo farskom kostole. Účasť detí je potrebná a nutná.
- Na budúcu nedeľu pozývame všetkých chlapcov na **stretnutie miništrantov**, ktoré sa začne o 14.00 vo fare.
- Veľkonočná **zbierka na úhradu energií** činila 3 201,80 €. Pán Boh zaplať za vašu štedrosť.

Úradné hodiny farskej kancelárie: Pondelok, Streda, Piatok: 9.00 – 11.45 h. Utorok, Štvrtok, Piatok: 17.15 – 18.00 h.	tel.: 048 / 412 45 31 mobil: 0911 880 298 web: www.bbместо.fara.sk e-mail: fara.bb.место@gmail.com	Elektronický zvonček:
© Vydáva Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Banská Bystrica-mesto, Námestie Štefana Moysesu I. Ako týždenník distribuovaný bezplatne. Uzávierka v piatok o 9.00 hod. Reg. č. OMT-OÚ 3/94. Náklad 320 ks.		